

מ"ת 69089/06/17 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון נגד ס.מ.

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 69089-06-17 משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון נ' מ'(עציר)
תיק חיצוני: 279040/2017

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקשים משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון
נגד
משיבים ס.מ. (עציר)

החלטה

בקשה למעצר עד תום הליכים

כתב האישום והבקשה למעצר עד תום הליכים

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים וניסיון תקיפה סתם.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 26.6.17 בשעה 18:30 על רקע שתיית אלכוהול מצד הנאשם איים הנאשם על המתלוננת שהיא ביתו בכך שאמר לה כי יהרוג אותה. כמו כן, נטל לידו המשיב בקבוק זכוכית וניסה לתקוף את המתלוננת שלא כדין בכך שהשליך את הבקבוק לעברה בעוד ביתה הקטינה עומדת בסמוך אליה.

בד בבד, עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו.

מהבקשה עולה כי המבקשת טוענת כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב כמפורט בבקשה: דוחות פעולה ומזכרים של שוטרים, עדות המתלוננת ובני משפחה נוספים וכי המשיב קושר עצמו לחלק מהעבירות.

המבקשת טוענת בבקשה כי כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים") וכן עילה של מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים.

מהבקשה עולה כי למשיב גיליון הרשעות קודמות בעבירות של הפרת הוראה חוקית ועבירות אלימות בתוך המשפחה והוא אף ריצה תקופות מאסר בעברו.

עוד טוענת המבקשת בבקשה, כי המשיב נוהג לשתות לשכרה ולהתנהג באלימות כלפי בני משפחתו והמתלוננת הביעה חששה מפני המשיב שכן העובדה שילדיה הקטנים שהו ליד המתלוננת בעת האירוע לא היה בכך כדי להשפיע על התנהגותו העבריינית של המשיב כלפיה, תוך שהמשיב נוטל לידיו בקבוק זכוכית ומשליכו לעבר המתלוננת.

טענות הצדדים

בדין שבפני טען ב"כ המבקשת כי יש ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב ותיאר את הראיות ועדויות בני המשפחה. בנוסף, טען ב"כ המבקשת כי מתקיימת עילת מעצר מובהקת וכי המשיב לא רק איים להרוג את ביתו אלא גם ניסה לתקוף אותה וכי מדובר במסוכנות ברף העליון שכן מדובר באדם אשר יש לו בעיה קשה של אלכוהוליזם דבר אשר פוגע גם ביכולתו של המשיב לקיים תנאים שבית משפט יטיל עליו.

זאת ועוד, טען ב"כ המבקשת כי עברו הפלילי של המשיב מחזק ומעצים את עילת המסוכנות העולה מתיק זה.

ב"כ המשיב טען שלא מתקיימות ראיות לכאורה בתיק זה אך הסכים שאם מתקיימות ראיות לכאורה הרי שהן ברמה המינימלית. זאת ועוד, הסניגור טען כי לא מתקיימת בעניינו של המשיב עילת מעצר.

לדידו של הסניגור נכחו במקום חמישה אנשים ומהם רק המתלוננת טוענת שהמשיב זרק לעברה בקבוק ואף הפנה לעדותה של המתלוננת ממנה ניתן ללמוד כי המשיב לא השליך את הבקבוק וטען שהדברים הרשומים בכתב האישום הם פרי פרשנות. זאת ועוד, לטענת הסניגור, מלבד גידופים אף אחד מהנוכחים לא שמע דברי איומים מצידו של המשיב וכי המשיב היה תחת השפעת אלכוהול ועומדת לו טענת שכרות ועל כן יש מקום להידרש לשאלה זו כבר בשלב הבקשה למעצר עד תום הליכים.

זאת ועוד, הסניגור טען כי המתלוננת חזרה לעיר רחובות וכי מוקד החיכוך אינו מתקיים עוד וניתן להחזיר את המשיב לביתו ולטעמו אין כל חשש לשיבוב מהלכי משפט. לעניין עברו של המשיב טען הסניגור כי הרשעתו האחרונה של המשיב היא משנת 2013 וכי למשיב הרשעות בעבירות של הפרת הוראה חוקית אך המעשים נעשו תמיד על רקע של שתיית אלכוהול. בנוסף, טען הסניגור כי המשיב עבר לאחרונה גמילה אך ככל הנראה תיק זה מהווה מעידה בתהליך השיקום. לסיכום טען הסניגור כי נסיבות תיק זה אינו מצדיק מעצר עד תום ההליכים.

דין והכרעה

הצדדים חלוקים באשר לקיומן של ראיות לכאורה. כאמור, ב"כ המשיב כאמור טוען שאין ראיות לכאורה ולא מתקיימת עילת מעצר כנגד המשיב.

עיינתי בתיק החקירה ואני סבורה שיש ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב וכי המשיב היה לכאורה תחת השפעת אלכוהול. בחקירתו הכחיש את האשמות המיוחסות לו. עוד עולה מעדויות בני המשפחה כי המשיב נוהג לשתות לשכרה ובני המשפחה הגדירו אותו אלכוהוליסט וכי במקרה הנוכחי לטענת המתלוננת המשיב איים עליה כי יהרוג אותה וכי אחיה הגן עליה. עוד טענה המתלוננת כי במקרה זה המשיב ניסה לתקוף אותה באמצעות בקבוק שתיה שהיה בידו וכי בעבר תקף אותה המשיב כאשר היה שתי. אציין, כי הסניגור טוען כי המשיב לא השליך את הבקבוק וכי הדברים אינם נתמכים בחומר החקירה. אכן, חלקם של בני המשפחה אינם מתארים את התקיפה באופן זה ואולם המתלוננת עצמה תיארה את התקיפה כך שהמשיב השליך בקבוק זכוכית והוא לא פגע בה אלא נפל בקרבתה ובקרבת ביתה (דוח פעולה מיום 28.6.17, עימות בין המתלוננת והמשיב).

טענת הסניגור לפיה קיימת סתירה בין העדים באשר לאירוע הנטען בכתב האישום יש בה כדי להתברר במסגרת התיק העיקרי ובית המשפט אינו נדרש לעמוד על משקלן של הראיות או מהימנותם של העדים או של המתלוננת בשלב זה. אינני סבורה כי סתירות אלה יש בהן כדי לכרסם בראיות לכאורה עד כדי קביעה כי לא מתקיימות ראיות שכאלה.

לעניין זה אפנה לבש"פ 1907/12 אבו מנה נ' מדינת ישראל וכן בש"פ 5191/13 אבו חאמד נ' מדינת ישראל:

" על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר שמחומר החקירה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם. אם הבחינה הלכאורית מגלה ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, כך שלא קיים סיכוי סביר כי ניתן יהיה להתבסס על החומר הראיתי לצורך הרשעת הנאשם-לא יעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו...לעומת זאת אם מכלול הראיות שבתיק החקירה הוא כזה, שההרשעה או הזיכוי הם פועל יוצא של מידת האמון שהשופט בהליך הפלילי העיקרי ייתן בהם, כי אז קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה".

לעניין טענת הסניגור כי למשיב טענה כי עומדת לו הגנת השכרות הרי שטענה זו אף היא טענה הוכחה ועליה להישמע במסגרת התיק העיקרי ואינני סבורה כי לעת הזאת יש מקום לקבוע ממצאים לעניין הגנת השכרות. למעלה מן הצורך אציין כי אני סבורה ששונה עניינו של המשיב בתיק זה מעניינו של נאיף קדריה אליו הפנה הסניגור (רע"פ 6382/11 ו - ע"פ (חי) 18028-12-10).

ממכלול הראיות בתיק אני סבורה שיש ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

באשר לעילת המעצר הרי שאני סבורה כי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות וכן עילת מעצר סטטוטורית מכוח מהותה של העבירה.

למשיב הרשעות קודמות כאשר האחרונה היא משנת 2014 על עבירה של הפרת הוראה חוקית. הרשעות נוספות למשיב בעבירות של איומים, הפרת הוראה חוקית מספר הרשעות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר, היזק לרכוש במזיד, מספר הרשעות בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג וניסיון לתקיפת בת זוג. כמו כן עולה כי המשיב ריצה מאסר בפועל.

נוכח תמונת הראיות והעובדה שמדובר באדם אשר כעולה מתיק החקירה נמצא באופן תדיר תחת השפעת אלכוהול ומתנהג באלומות כלפי סביבתו הקרובה, הרי שאני סבורה שנשקפת מהמשיב מסוכנות גבוהה.

לסיכום עד כה, אני סבורה כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב וכי מתקיימות עילות המעצר בעניינו.

לא שוכנעתי שעלה בידי המשיב להפריך את המסוכנות הנשקפת ממנו וממילא לא הוצגה בפני כל חלופת מעצר שיש בכוחה לאיין את המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו שעה שהוא תחת השפעת אלכוהול.

כאמור, לא הוצגה בפני כל חלופת מעצר ראויה שניתן היה לשקול אותה.

אינני יכולה להיעתר להצעת ב"כ המשיב לשחרר את המשיב בתנאי הרחקה מכיוון שאני סבורה שאין בתנאים אלה כדי להבטיח שהמשיב לא יהווה סכנה למשפחתו גם כאשר ישוחרר. יצוין, כי למשיב הרשעות רבות בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית, דבר אשר לבדו מעלה חשש כי המשיב לא ימלא תנאים במידה וישוחרר.

אשר על כן, ונוכח האמור ובהיעדר חלופה שניתן היה לשקול אותה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ז, 9/7/2017, בהעדר הצדדים.